

Kenderegj' ártatlan kis halott.
 legyen békis gyász ravatalod.
 és a meg hidegült tetemek.
 szentelt nyugodalmat vegyenek.
 míg újra fognak ölelni
 álmod nem zavarja semmi.
 Tíji szülők ^{2. vers} im az legelső.
 sírtek reménye kis csetesemő.
 tani jel hogy a föld határa
 az engemet fűvölhatára
 bár napja homályba merül:
 hirtelen el kietlenül.
 Óh fájs ^{3. vers} sír a dült kabalbe:
 ne rendülj meg azért hitedbe
 az is mindent hősen igargot
 öld ver esapost gyögjit arigastod
 de már miként bánik velünk
 mindig. Atyánk és Istennünk.

4 vers

Kedves rokonok Édes süllök!
'aldjan meg titeket itt ar eg.
a bekis rokonni szeretett,
járjan karöltve ti veletek,
és a Terhes földi páha.
legyen az örök lett fája.

még a 17. elaton van gyermek felét

és 18. 19. 20. 21. gyermek felét

3 gyermek felét... 37. díszet...
jével nem lehet

Hát így mulandó az élet
csak így hídjunk az reménynek
az ingesett fagyos sek
nem csak az agott dönti le
úgy van ha szől vagy intt ar is.
gyermek ifjú a porba hull.
hijába dislik arerodan.
arórsa pir mer egy fájdalom.
ke tépi is mind porba vész.
Boldog ^{2 vers} gyermek nyugodj nyugodj,
néked van egy fenyés napod,
mehzordon sirod éjelet,
ell arlatvan fényt int feléd,
e nap ártatlan életed,
mehet hitt remény szeretett
tündököltettet Körötünk
kik feletted most gyástöltötünk
őhajtra rád jó Gyarakot

A temetők his halmai
 mind mind sent bizonyágon
 hogy nines sinnál maradásunk
 csak ideig lea lakásunk
 és minden emblik onkolod
 felénk egy long betű lobog
 egy long betű mek ara int
 parvottid pora ~~volt~~ lese ^{megint}
 ha az ír mi reánk tekint ^{megint}

Jók felett. 37. ^{dicsővet} ^{szél} ^{neut} ^{léd}

Ki alszik itt oly esendesen
 ragyogván a nap fényesen
 a munkás férj hogy ha teraggy
 ébredj ébredj a munka nagy
 néked korán pihené meg
 his munka van itt még elég

Kedves jó nőm gyermekem
 a ház úres a gyermekok,
 én, ett kagylók ² ^{vers} ^{már} ^{liték}
 regény árva nevelésnek
 kelj fel tehát munkály torát
 Ne bánasd ne kölesd jó hári nő
 his nem magatol alszik ő
 beteg volt ő sühos beteg
 az ír anak véget vetet
^{hát} hogy már ne szenvedjen soká
 rá még álmot parancsolá
 mehet az ír el is korot
 épen midőn igy innatkorot
 Oh jó Ohjóim fordulj harám
 38. évi földi ³ ^{vers} ^{lett}
 ime örökre véget ért
 a jó férj és kelid opa
 rideg sir ágyba roskada
 pedig ki hite volna még

Hogy halál fogja be semít
 de mert az úrnak végre
 ne rugodjatok ellene
 ha meg halunk találkoznak

Közei ideiek felet. 42. ^{szóllár}
^{mint a nép híres}

Isten hozd földi jója,
 kin teljes küzdelmi ter,
 engem már a rossz verítke
 vér csapás nyomas nem ér,
 esendes a sír ijéle
 semi vér nem hat bele
 Téretünk meg próbálta
 álmát esendésnek találta
 Boldog ki ^{2 vers} jója társa itt,
 nyugot sírdé tagyja itt
 "kinék sírját mely elnyeli"
 a nép könyel sienteli

mert volt jó Ember barát.
 sör vétel áldak porát,
 is a mindenható Isten
 meg dicsőíti oola fentt.
 Azért jérus ^{3 vers} fenyves esillag
 akire hitem tekint,
 ne hagyj el mert teged hívlek
 ki seregett érttem kint,
 segélj hogy egyenesen
 leltem hozzád mehesen
 öleg utam is világam
 legyen örök boldogságam
 Gel ^{4 vers} napal feháskotam
 az én jó Istenemhez
 midán itt nyamargatattam
 hogy már végyen magához
 Te legy Uram világam
 Verérem igazságam

Öregek felet. Fogz el jött on ^{időre}

Paranasolá a menyei felső
kinek enged tenger föld ég mindig
hogy a bárány vig lakodalma
háza megyek felsőges sarrára

Imé ^{2 vers} azért nem vettem meg
mert ő tudja lelhem legfőb jövét ^{szóit}
miért ne mennek hát a menyekbe

midőn sőt háza hogy menyek be
kiszűl azért ^{3 vers} ok lelhem háza
ott a szentek legdiesőt háza
ott lakoznak a menyei karok.

el fogadni kíván nyitva karok
Ok jérusom ^{4 vers} lelhem völegyem
bened vagyon minden reményem
jövél rejés el te szent sebidbe
vagy magadhoz fényes egidbe

még oi 13. és 16. okon öregek felet

Kötana felett ^{az innok}
^{Érgalmát örök}
^{apám}

1. Kette torot a kard. horezom nom na
Ok kedeshomero s illog Jsten vedel lehet
Nekem nem virul itt lakó is gőzödel
De ha kürdelmimet itt egy szer k. Pápenem
a nagy diéső kishő savóra majd fel kére
Díadlal niak, Alencimel szemle
2 Jsten vedel apám kedeshim jó augám
era föld tölé mártnekemimem háram
inere idegen föld nyanya meg hűlt por
Engim ki siratna itlen újyon senkim ^{éne}
majd el jó or idő mikor on ut savóra ^{nies}
sija ölhetek egy diéső szebb honába

3 Nyugd' viter nyugd' a hörök álmat
kiknek fegyverok volt on erény tista hit
látha keje rárlo nem örök is odofon
meg újul on erő a kőmek epiben
fel kértim majd ama Trombita horroga
Biszes gőzödelim jut az új Tamodalm

4 Kötök ne sirjatok holt fiatok felett
ki a vigső horezban óktoratub esit.
Áldjátok inkább az Jsten jó akorotát
hogy telemim nem idegen hontoktatok
karjaitok közül megzsa édes álma ^{nyok}
szertett honában kb esendes álom
nyugodlma

1. Fentt a mennyben dicsőlik istünk
 ha itt eb hogy is reményünk
 a ki hűlt ajak szótja
 nem járul fel fájdalomra

2. Ember ne félj az haláltól
 Inkább rettegj a világtól
 mert ez csábít és sanyargat
 eb rabolja szent nyugalmad

3. De az retgett halálban
 nem kell kurdmed hiába
 esendesen fogsz ott pihenni
 álmod nem zavargja semmi

4. Nézd a sír főknak erdeit
 mely sírvar csak elint feléd
^{fontos}
 öngyökös a meg tört sírnek
 végső nyugalmadat leled

5. Ellenget a temetőn
 Mikor eb gőtt a felhőkön

jézus az Isten szent fia
 a halotokat ki hora
 vége

örögek felett ^{XXV VIII} ²⁰⁰⁰
 a letragodnak nagy voltán

1. Szólok az őr és már megzek
 oh szent egékk
 nyilatok meg számomra
 hogy a boldogult lelkek
 a szent tekel

lehesek már e hamba

2. Utam egyedül temetőm
 Idvesítőm
 jézus érdeme lehet
 melgen halhatatlan lelken
 földi testem
 Bistos remény közt mehet

3. Sihatok hozzád Jézusom
mert fogjussam
az egészben csak te vagy
Tudom érttem is szenvedés
keresés kettő
kerlek megváltom ne hagyj
4. Bár el rájyam is hőt sírom
de jól tudom
hogy abban nem maradok
sőt megijulván testemben
és lelkeemben
egy napra feltámadok
5. Légy hőt adig is nyugtatám
ó koporsóm
a holtak országában
hogy itt aludtam álmatlan
juttatásomat
vegyen a szent hajlékban

6. Majd ha eljő az ar idő
mikor eljő
Jézus megváltó itélni
Oh kegyelmes égi Atyám
tekincs résim
kegyek im is megváltó

szüneteltetés nagy méltósággal

- Ísten ki vagy örömeinknek
bármunk adója
kerünk ne hagyj
sőt szívünknek
légy vigasztalója
hogy ketté tudunk
itt el válnak
egy szebb boldogab házban
újra feltámadnak

16 Öregnek felett, Emulandó világlam

1. Meg futotam pályámat
el értem életem végét
várom égi pályámat
mehet Jézusitóm igért
önmagánál az egekben
a szenteknek seregében
2. El hagyom ez világot
emulandóságnak lehet
mert jobb hársát találtam
hol boldogságban élek én
a mennyi dicsőségben
örvendek égi örömben
3. Életemnek vesére
Jézus Istennek szent fia
meg fáradoztam testemnek
hogy kegyelmess nyugtatója
lelkem pedig az egekben
ajánlom szent kecsédbe

17 Kis gyermek felett, Kücs mior sírém
félébrémre

1. El senderült kis csecsemő
hőt is korán a Tennető
fogadja gyenge hűlt tetemem
kaporsó kelte a bölcső helyet
ugy van az élet mint pára
el engyészik nem sokára
míves bone semmi álandó
csak a ki baj maradvandó
2. Pihenj pihenj kis kedv halot
insig nyarol nem láthat ott
nem hatnak oda földi veszek
bár el porladnak is a veszek
és a lélek mely fel repül
örökséget talált ott fent
nem le endek ottan árva
rá találna legy jobb szjádra
3. Anyjóm anyjóm ideis anyjóm
az sírj hőt ficsorád után

én ama boldog honba szálltam
 hol tőb fájdalomat nem talállok
 intem szived fájdalomiert
 adjon Isten jutalmat bért
 az anyai hű szeretetb
 sok örömmel szülőm neked

Gyermeknek felet emulando
világban

1. Eleteknek virága
 el hervatt or úr sorsára
 sírkeim bánatára
 sírlok sőtét koporsómba
 így volt tetőse az úrnak
 hogy ih korán el hervadjak
2. Oh hit meg nyugodjatok
 az úrnak bős rendelkezésér
 intem ne bánkodjatok
 boldogságban jutottam én

- Jézusomnál az egekben
 örvendek nagy szíveségre
3. Oh mily rövid az élet
 napjaink hamar enyémek
 de enél jobb mi lehet
 mint itt hagyni az életet
 jutni örök boldogságban
 az ideresülték sorába
 4. Oh boldogok hit azok
 akik ih ^{fiatalok} gyermekek korakba
 el hagyják e világot
 jutnak örök boldogságra
 jesus mandja iheneke
 menyország kis ^{fiatalokig} gyermekeké
 5. Idrességünk kövára
 jesus Istenek sent fia
 az életnek útjára
 sent lelkedel vezér ara
 be végerrén az életet
 modhasuk el végeztetett

20 Gyémekkel felel, (Ors. Jelenek szent
angyala)
Fent a mennyben

1. Már szép virágok elhervatáb
de az menyekben jutotáb
a hob szépen itatorab
többé már eb nem hervadab
2. mert az menyéi virágok
finglenek mint a csilagok
díszlenek az jésus jobbjom
örök alehijöt mandriom
3. jésus te vagy a fényes nap
kinek ingalmaságod nagy
nyugtassab kedves halotunkot
kerjük reá áldásodat
4. nyugodj nyugodj kedves halot
van neked egy fényes napod
mely tudoklik az egekben
a boldogságok seregében
5. A temetők his halmai
minol mind szent bizonyosságai

21

- hogy nincs sennib maradoisunk
csak ideig les lakásunk
6. És minden embek orolod
felénk egy háng bettu lobog
egy háng bettu mely ara int
Bor vottab pora les megint

22 Hajódom hany felett
 és legény felett Fanta menylen.

1. De szomari menyegző es
 ha, a legény, így ^{mövel meg}
 mikor a lány így ^{megy férhez}
 a mint X X ^{megyen}
 neki ^{gör} a sir el ^{készült}
 nyugro helye a sir ^{legyen}

2. Itt van minden horamiánya
 szem födele is párnája
 a ^{vö legény}, ^{lokretája}
 a gyürü is van ar nyán
^{magával}, ^{vizi a sírba}
 menyassány ^{göngy} falyob hamlokán

3. Isten veled ^{göngy} ides anyám
 el temetik a jó ^{fió} hanyt
 a kit mindig szeretetek
 apollatok neveltetek

4. Meg köszönöm mind es sok jót
 melyek eltem meg áldva volt
 köszönöm a hiúségetek

Isten áldjon meg titeket
 5. Most indul el a más útra
 honét többlet nem tér vissza

Nagy sirással kísérik el
 sokgárol temetik el.

Kedő és záro' énekek

Dolama Mint a szép kiseretok
 Oh életnek és halálnak, Gyövedelmes kiróha
 É, meg szemoradet hánnok, jőj vigasztoló
 Légy nekünk is míg élünk, egyetlen egy ^{sora}
 is fő vigasztoltatásunk Remény tölte
 Ha el érkezik halálunk, vige.

Dolama jövel szent lélek ürvöliz

jövel oh ides jesusom, En megváltó
 legfőbb jussom, Im a halál ^{menget} ^m ^m ^m ^m
 el vette bár nem is velttem
 Im el szakot ara kötel, Melyek
 kedresimhöz kötel, Keseres tölük
 vilásom, De léven menyüi scálasom
 En jesusom legfőbb jussom

21
Örveggi orsaug semorú éneke
Fent a mynden

1. Þú örveggi þús ílet
þú de keserú ílet
Þú a sívem semorú
Köngrum þét orsámma hullu

2. Effelem ís mappalam
Bónat ís aggodalam
Mert a kedves jó þáram
Elmyelte a sírhalam

3. Þú kær miþen keggesen
Lúson a nap féngesen
Þú már níkem hómíþas
Mert ar ís sívem ggráras

4. Mínt a modúr fogságlan
Kárra van kalítkáþan
En ís magányos sersþan
Jútótam árraságlan

5. þú már ar örveggeknek

20
Mert þú keseróhetnek
Nágg a sívök báratjök
Mert nínes vígastalajök
6. Þú még ís van rennóem
El még edes Ístenem
Þú kí meg vígastalajön
Þrókre holdogítson -

Kerdtó ís róró énekek
Dólamoi. Jórt sért lélek ír sáten
Óhajtva jóték holdólam. Mínt fórt mun
Tudom lélek nyugodólamat Kárra orógl
Þú esendes sírhalam alott
Sírra ^{íok fúggólamoi} tóttót mappáimót
Hléteimét oráimót.
Nem kálja már tóté. senkí
Óhan edes len ottóþíhóní
Nem íverní fúggólamokót
víge

Do kanna...
Több kisértés Anya felett

1. Florás Lová ifjú Anya
hamar van még minden háza
maradj még gyermekid körött
örökösödés képtel felelt
hiszen te ha most el hagyád
hol lehetek én itt más anyát
ki viseli majd gondjokat

1. ki veled s fogja majd pártját
jér vissza még maradj örök

2. Fogadjatok keserveket
tovább maradjnom nem lehet
maradnék én de hostaban
kellem már fen egébe van
örök és jó gyermekedek
ti kétségbe ne esetek
él az örvök nagy Istene
csak ne vétkeztek ellene
kit ö kegyel nem veethet el

3. az jób van mind magyugorunk
pihenő lénen jó éjszakát
hiszen anyi veredése
édesen hat a szív éje
édes hat mert a nyugalmát
kinok viszek nem zavarják
sett a bene nyugodóra
örök életet hoz az óra
mely fel írtet álmainkhol

Handwritten notes and scribbles in the bottom right corner of the page.

Gyámságosságom megjelent keresztyén
 Olyan fiak, és gyámsó testvéreim
 számomra hármól jelentünk meg
 Mert az számomra még érte fogta
 el esem. Tiszelt de számomra
 esoládót, mert elvetetét inét
 egy jó edes. Op v. Olyan
 a melyt az koratartozói igen
 sajnálnok, mert, ha feleg söl
 a fénylő napra az hirtelen be
 borult, így borult be esem
 Megholdogult keresztyén Olyanok
 fiának is az ebete így borult be
 az ő kedves esoládjától való
 elválásra is Mert talán az ő szív
 és az lelke már az földi
 járukat talán nem is szívlelte
 Vagy talán egy rossz gondolat

Támat az elnéjelen a mely talán
 már odan az jülanotham már
 megtapult ő példánk az. az Kiharvot
 kelet a ki nyukszik az ravotolam
 ő-halandok kike iten öllök e
 gyösses ravotolam felet. Kérlek
 beneteket borsásotok ~~az~~ érttem
 egy jóhírt az Istentek Oh az jó
 Istentek a kinek az szent síme elé
 Hivottamuk oda öltam Kérlek
 beneteket. Ne itéljete meg, mert
 az kétségbe esés Terke Megingota
 az ő szívét és lelkét De azént
 gyász példáján okaljunk mindany
 iam, és eset követhen mind
 anyiam, mert bi boy követhet is
 job az ebete, mint itélet
 es veg szova
 az isten neletok

Man mondando emek En Jelenem sok nagy jünnem
Megyek immár, sebb-haza var
Tüls a sörök ejelen
Flisz or élet, Senni élet
Nem nyugt itt töbi felém
Boldog ar ki, odda jüt Ri
a halálnak révelé
Nyomor inség, kin léteogig
Nem hat a sör keblére
Földi élet, melyet élet
Bis örömtelen vola

Halotas kárnál - mondando

Tisztelt Otján fia! Komori kárnál
jelentünk meg mert a Komoriúg
fogta de ezen károt. Mert életet
inét Egy hü kongoluar Öreg ides
Aya, aya Okit ar ö kedresigen
sajnálak De rigasatodjanok, meg
ar bánatos szívü felek ar unok
hathatos rigasatolásabol is ezen
meg boldogult keresetjen Otjánk
fianok pedig kíványunk hogy ar
Istennyugtasa meg testet ar földnek
pordai köröt örök let hajnola
sugároljon rája Ha kiadusra
álmát újra feherkenjen Adig is
a Krisztus jobján Örvendesen
Minket pedig itő halandókat kesü
tkesen ar boldog kimulósra hozza
nekünk is ehora ar végső oránkot
Halhasunk meg ar igorok halálánál

MOSz 410/a.P.

Mohácsi Csata
Könyve

Kapható 40 lappal.

Meg köszönő

Gyászviszeteleten megjelent keresztjén Ötjómásodik
A szomorú lelek nevében hálás szívvel mondok
köszönetet kigyelmeiteknek, hogy el jöttök
a mindenható Isten által esendes nyugalomra
Tert keresztjén Ötjómásodik fiának vigasztalásig
tételére in kívánom a jó Istentől hogy
adjon kigyelmeiteknek az eddigi el fogott
erőket lehet újult erőt is jó egészséget
is hogy ha majd a mindenható Isten
kigyelmeitekhez is inteni hívő szívet
mandván adj szímet sáfor a te sáfárságodra
akor kigyelmeitek is szímet adhasanak is
a mindenható Isten előtt tisztá lelkek: áhason
meg és halacrék ezen árvendetes szívet
kigyelmeitekhez, job vagyon job is hív szolgáim
kerésen voltok hív többre bírtok ezután
mennybe a te uradnok örömébe az akari
elők pedig legyenek kigyelmeitek iránt, oh
kegyesek tegyenek kigyelmeiteknek is ilyen
szép gyászviszeteletet mint mi is tetünk most
a jó Isten által esendes nyugalomra Tert
Keresztjén Ötjómásodik fiának tettünk
szívemből kívánom

Oh mily szomorú bánat
Egyes beszéd Ember felett hol
örögg maradt

Rég el zengtet a mindenható Istenünknek
ezen szörötes az Ember felett hogy Ember
parbol létel és ismét porá kell lenned
ezen Isteni szörö hangret e. gzas koporsóba
imár esendes nyugalomra tét keresztién
Ember Testiérünk sivébe is. Oh mily
szomorú bánat és fájdalom tölti be a házat
a mikor az mindenható Istenek hívó
szörötára el hall a szerető munkás jó
ides Apa bánat és sötétség tölti be a házat
amikor ^{meheket} az Mindenható Istennek ^{majd} hívó ^{keröb} ar ^{istönnek}
szörötára orvoslása vagy pedig az Isteni
gandiseleimnek kezges is irgalmas voltatob
majd fog kiderülni. Oh aramban gzasoló
testiérüm eben a szomorú bánatban és
fájdalamban ne esetek kétségbe mert
aszt mandja jeremiás profeta hogy jó
az ur az ő bene bírókhoz a mi sent
is igar. azért a meg szamorodot felek
bíranok az urban és azok irgalmas voltatob
különösen az öröggen marot élet tars
az el hűtnek bíron az urban azok
lohtalan

kezges és irgalmas voltában hiszen az ur
az öröggeknek és árvákknok hűsige gondris
elő atyok. neki gondolja vagyon reájok
azért gzasoló testiérüm az ur által reátok
bocsájtót szamorú bánatot és fájdalmot
oh nyugot sível viseljétek mint a nyjen
nyugotan viselte ides atyátok az ur által
reá bocsájtót neher meg próbáltatás
nájait és öröit tudra ast sent
volásunk tanítása által hogy a túróké
és szenvedőké a meyeknek orsiaga
hiszen idesítő urunk is iréünk
sokot szenvedet, és sok szenvedese
item pedig meg dicőtetetett

Örömege felvétel
Azért szamorú felek az ur által reátok
bocsájtót bánatot és fájdalmot nyugot
sível viseljétek el mert ha látja az ur
hogy meg nyugosított az ő bős vigresin
és okoraton akor az ur astta sötet
bánat felegit meheket jó ides nyugatok
el vesitesevel fjetek feltt ore tonyosított
lohtalan

majd szélbe omlatja ő azokat és ad reáto
 ismét boldogot napokat és árákat X
 Boldog már ezen keresztény ^{ember} Testien
 ki már a földi életet befejezte és végste
 pálya futását be fejezte de hitet megtartotta
 és tetetet az ő számára ama meyei
 diós korana a melyet meg ad a mi
 hitünk fejlődne az úr jesus ha ványuk
 az ő dióséges eljövetelet, adja is meg
 a ma meyei boldogságot ott len
 a mennyekben,

szívemből kívánom

Beköszönő este

Jó estét legyen Isten minyöjéknök
 Engedjen a mindenható Isten minyöjéknök
 Töb számas esteli órákat is meg mind
 de inni is de tölteni az is is egészes
 Testen de ne ilyen számorit mint esa
 mai este hanem etob örendeteletet
 ezen Istenlen el nyugodot öng keresztény
 Ember Testienünknek pedig kívánjuk hogy
 földi szenvedései áltob meg faredot
 testének legyen az úr a földnek porai
 köröt esudes is bekésiges nyugodolmot
 lelkinék pedig a mely hora repent az
 egekbe legyen neki kegyelmes és irgalmas
 kiráji diósáere meg otat az ő meyei
 országába minket pedig ito holandokot
 készitgesen az úr napról napra hogy ha
 majd egykor el hora nekünk is ama
 utolsó is végso öröinköt a melyen nekem
 is meg kel halunk halhasunk meg mi is
 az igazok boldokok

szíves kívánom

7
Öreg felet / Egy öreg keresztény Ember
jöttünk ide ezen ^{teszerünknek a rég tisztaságtétel}
^{tesztis de komori hársz}
Rég elö zenget a mindenható Istenünknek
bóles is igazságos ítélő szöze meg hajdan
a paradicsomban a mikor az első Ember
meg szegte az úrnak törvényét és parancsát
mert evet a megtiltott fómok gyümölcséből
és ez öltöz vethet az úr elen akkor
szölet az úr mandván Ember meg szegte
törvényét és íst hágtant parancsot ezért
ítéletet mondok feleted mely ítelet mind
e világnak végéig szent és igaz maro
az ítelet pedig így szölt Ember porból le
és ismét pora keblé lened ezen Isteni
ítélő szözet zenget e egész kaporsóban
elátunk lévő Öreg keresztény Ember
teszerünknek a szívbe is akinek a
mindenható Isten elen a földi életben igen
hossú életet engedte élni mert a szent
írásban meg vagyon írva hogy az Ember
élet ideje e földön nem töb mint 60-70
esztendő már a 80. ik ezek ritka Embereket
ödozik. imé a mindenható Isten az ő
Írgalmas voltából neki 87 engedte élni

8
hosszú hosszú idő volt ez neki e hábor földi
életben voltak ofkor örömei telt napjai és
öröi a mikor övendhetet gyermekeiben
is öröknök boldogulásokban is a körülöte lévő
unokáinak is deid unokáinak mosoly
arcáikban de az az öröm a mely ötet
már az öregsígenek napjaiban ofkor
körül vette neki már ofan volt az
mint az Ember meket lévő "anyik
a mely egy kevés ideig hárik is hamar
de tűnik mert mikor már eljönek az
Emberek mind azok a napok is örök
a melyekben már teheri völik az Ember
számára ez a földi élet. akkor már
kivánczik a lélek is e földi testből vissza
a mindenható Istenhez úgy miképen
a meg szanjáhozot szavas kivánczik
a forrás vízhez vagy pedig a folyó vízhez
úgy kivánczik már az ő meg engedte
testéből is a lélek vissza a mindenható
Istenhez hogy el mehesen hozzá le mutassa
mögát és számot. adjon e földi életben

3
de követel teleirőb is eslekedeteiről
a test pedig a mely a horú éreke leforgása
alot a munka áltol meg fáradot volt a
szemüdeisekele is olykor meg terhebe lévén
várta már a pihenés öröjét úgy miképen
a horú után haladó vándor várja már
az ő utjánok végét vagy pedig a ma
hívos önyjeket ahol az ő fáradalmait
ki pihenheti úgy várta már az ő meg
öregedet teste is este boldog öröt hogy földi
fáradalmái is szemüdeisei után de mehesen
ara a esendes nyugodolomra a hol nincs
töbő szemüdeis sem bánót is fáradolom
ha nem léken ott bekéséges nyugodolom
boldog már ezen öreg kereszén Ember
teszvéünk ment ő már a földi életet
de régeste jóha futását befejezte oh de
hitet meg tartota de tetteit az ő számóras
jólvezető urunk áltol meg ígért meyei
heroadhotolom dícső korona ott fen az
egyekben mehet meg ad nekünk is ha várjuk
az ő dícső ígés de futteleit agy is meg miyájunk
önnyel dícső ígésit ömör.

Rözei ideu felet

teeret minden hoto Istenuk a te szent
felségednek hogy a hideg tetemeiken meg elotunk
lévo kereszén Ember teszvéünket örönyek
világ bol az elok sorabol horú szemüdeisei után
imör magyadhoz szólitotod it van ő meg
az ő szeretet esoládjo. Iot ki kült testet
imör élet nélkül de jó majd az ido is
a mikor földi szemüdeisei áltol meg fáradot
teste de fog tetteit a földbe a melybol
vitetet jó önyünk Istenuk a te igyóras
Iteletoltol imé meg retenuk a midon
látjuk rojon mi is a mi földi életünk egy
látjuk jó önyünk hogy era földi életünk elted
olyon mint a fust is jóra a mely de egyesül
nem sokára ment a mikor te szöls horúnk
is hívos benünket mi de megyünk a te hívos
sídra is it hagyjuk a földön lévo szeretet
kedveseinket is de megyünk hozzá Istenuk
jó önyünk midon benünket a számóras
habóbol meg látogol megen okor szent
volásunk tanításai áltol bátoritobag is
vigasztalobag szöls horúnk is meg bekeltos
benünket

a mi szent sarkalmainkat is mert hiszük mi
jó szándék hogy el nyeltem a halál szentén a
diadalomig holvan halál a te diadalmod
és hol van koporsó a te fulánkod

Johanna urunk az úr jesus diadalt aratott
a halál felet mert harmad napra feltámadott
az a halottai közül is kor el vette a koporsókat
fulánkját is mert fel kelt a koporsóba is kijött
ahol új életre Johanna urunk az úr jesus
új életet hirdet mind azoknak akik itt
a földi életben az ő tanításai szerint éltek
és az ő tanításai szerint esleketek

keresztény ember testvérem ha jesus tanításai
szerint is parancsolatai szerint éltek a földi
életben a te halálod nem az örök
el mulást is meg semmisült jelenté a te
számodra mert teged is az úr jesus a földi
élet után a halálán keresztül áltál vissz a ma
szab job is boldogab honába a meg díszülttek
örök hajlékában legyen azért az el mondott
tanítás minajánki számára mint egy vezérünk
ezen a földi életünkben ha üdvöztetünk vagy
háborgatottunk vagy sok hajlékos küzdünk is

ezen a földi életben is majd ha el hozod
jó szándék nekünk is amon utolsó örököt
a mefien meg kelle holunk jesus urunk
kerünk rendezed meg a mi szívünk is
a te örök élettel birtató szótól torolod le
szomorú is bánatos könyünkét erősies
is veses a te utaidon való járásra is így
késies el minket az menyéi boldogság
el veteleire most pedig jó szándék kerünk
már általd el hívot keresztény ember
testvéreinknek vagy a föld porai köröt
esander is tükésies nyugodalmat
lalkének pedig légy kegyelmes is irgalmas
bírája dícsőies meg a te menyéi országodba
minket pedig kik meg ez életben vagyunk
keresztény napra napra hogy ha majd
általd el vigettedet idólen el hozod nekünk
a ma végso örököt ad meg nekünk is
jesusunk általd meg igent menyéi dícső
koronánkat

Amen

ar dárán hagyat gyermekek somorúsírása
a mély fájdalommal süttel, igaz síva fényes
szokása, őh mit sem hasznolt, az élet
is a halál erősen vitta horeit, végre is a halál
lett győzedelmes a mély most már diadalmos
áll. az ifjú idős anyjának gyásu koporsója felet
a mély a szeretet idős anyját az enyém
sötét éjével fedi le, ő gyorló ember
tekies e gyásu koporsóra mond meg
vane okod dicskedned életed. Tűzen
egy lehellet kell, csak hogy le hull mint
zöldes meg róla sárga fa level egy
keserű kín siet rohanthatja erődöt, egy
véletlen eszt rád boríthatja a koporsó felet
Ember vane hót miért dicskedned
földi életed, oh halandó ember tekies
e gyásu koporsóra és nérd a bene fekre
jó idős anyját aki még sok számos év
is napokat remélt e földi életben
az ő sírjával is gyermekeivel élni egy
e földi életben, aki még nem gondolt
a minájunkba, közös mulandóságára és csak
egy lehellet keletet kelet hora

is gyenge szelje az enyémnek hogy ki
szokádjon a kedves esoládi körből, le hulljon
a porba mélyből vételet) őh vane ember
a ki csak egy pilanotab is meg tudna
használni e földi életet hisz az
ő már holdog teste meg menekült minden
szennvedéstől lelket sient egébe fogata a szeretet
idős oha a földi szennvedési terhe gondjai
lekis hagyják a sírt, e földön küzdöt
szennvedet, most már nyugalomra tett ti
szerető gyásu felek kiknek foró sáfátos
az egyik kárpitjaival érintkeznek tohátok
vigasztalást jussunknak birtak igentelen
hogy a földön csak a por test teltek
a lélek pedig siet hora felé lebeg
az még onsig felé, de az por test a mély
a földbe teltek az sem morog ott örökre
mert az minden hót Jsten magosob
cselokra teremte mint hogy oda hogy
veszi az örök enyémnek, higgaték és
remélték jó jó a nap a mélyben a rokon
lelkek is met feltalálják egy mást
a tük világi élet örömei közt.
Bölcselet ember van kérés, az örök tegyünk mint

Gyász levél közei korai felett és

öröget felett

Tisztelt Ötön, fia, rég el zengtet
a mindenkori Istennel rozorata az ember
felett. hogy ember porok lettél is porra kell
lened. mert az istenek sebesen repülő szánnyal
sz hirtelen el repülnek felettünk hogy mi
emberek észre sem vessük mi arokat. a mikor
egy szót meg benünk az Idusító, mondván
ember itt a határ is ne toró. az isten
el telt. az életed el végzetett, és akkor
por sátorunk össze omlik. örök álomba
merülve hagyjuk fejünket, a kaporsó
szamari párnájára, mert itt a földi
élet örömeit gyakran a fájdalom, és a bánat
váltja fel mert itt semmi nem állandó
minden el mulando itt a földön mi sok
jövendő és bűdosok vagyunk de a
mennyekben van házuk öröké tartó
lakásunk a hová majd egykor mi is
mennyben el jutunk ha földi párnáinkat
be vigerük Boldog már ezen keresztén
ember testvérünk is mert már a földi
életet el végzte páha futását be fejezte

de hitet meg tartotta el tetteit az ő szánnyal
is ama mennyi disz korona mehet meg
ad az isten mennyünknek ha várjuk az
ő dicsőségét el jöveletet adja is meg egykor
a ma örök dicsőséget ott fen az egekbe
szívesen kívánom

Kisded felett

Egy nyíló bíró virág korán el hervadásá
a rég tisztelőre jöttünk ide ezen tisztel
de szamari háshoz mert tudjuk azt
hogy mihez nehez a bűtökente szívünknek
ha egy kis gyermekoktól meg kell várni
mert miképen a toros kezdettel
a mezei virágok nyílnak is arokat
a nyárnak hősege vagy pedig az őznek
deresége el hervasztja arokat. ugy ezen
kis gyermek is el hervadt már a hollát
áltól le kaszáltatott is el hervadt
az ő szülei sírők nehez bánatára
és fájdalomára ő de bánatos szűtök

7
jézusunknak ezen szavait rejesíték szívvel
aki azt mondotta, hogy engedjétek meg
hogy hozzám jöjjenek a kis gyermekek
mert igenké a menyeknek országga
hollog már ezen kis gyermek is mert
fel ment a jézushoz is tünd a menyei
dicsőségbe az angyalok seregile
gyászoló szeretei nyugodjatok meg az ir
vézésen is akaraton hiszen az ir
aki a bánat felegit fejték felett őse
hata ha látja hogy meg nyugosztok
az ő vézésen akar el eszolja arakat
is ad ismét hollogot örakat reátok
korán el költözött, kisdob kívónjuk
neked hogy ara kisdob sir halmod hantja
meg tested el tokarja legyen neked könyű
álmód legyen ides, pihenésed likeséges
jó seükd irántad volt hü szeretette
legyen hisded sirhalmod felett
Isten veled, Isten veled

48
Leány felett

Ijje leány hervott virág
legyen esendes álmód a koporsóban
s nem sokára az anya föld kebelében
lekedett pedig kororua idreség az igi
hariba nektek pedig keserű seüek
adon vigasztalást a keresztyen hitt az Isten
akaraton való meg nyugvás hitünk fejed
az ir jesus áltab sívenből kívónom

Leány felett

Élled virágó koriban, el hervadtot ifjje
kedes hobot, ki távozásod magad ^{leány}
után oh nagy fájdalomat hagysz
nyugodjáb is idresű, nektek pedig
hankodó seüek, a minden vigasztalás
Istene adja vigasztalását a jesus áltab
reátok

sívesen kívónom

Treg felett

Oh valóban igazoló Testvéreim
mih szomorú ar mikor a jó Édesapa
ki lob a hárbol. bánat és sötétség tölti be
a hárt mehet majd késő. vagy ar
időnek orvoslása vagy pedig ar Isteni
gondviselésnek kútonos kezelméből nemily
fog ki derülni. de azért igazoló Testvéreim
a szomorú órákban ne essetek kétségbe
mert azt mondja jeremiás prófeta
hogy jó ar úr ar ő bene bírókhoz
a mi szent is mi hiszük azt
azt a meg szomorodot felek bírának
ar úrban. Istennek kegyis is irgalmas
váltában hogy ezen szomorú ventesség
váltot meg fogja vigasztalni ar úr
Boldog már ezen keresztjen Ember
Áhánk fia mert ő a földi életet
el vigerte pápa futását be fejtet
de létet meg tartot. el telelt
ar ő számára is a ma menyé dísz
mehet meg ad a mi hitünk fejdelme ^{Korona}
ar úr jesus ha várjuk ar ő díszes
el fövetelet adja is meg ott fen a menyekben
Szentől kiránon

Hirtelen¹¹ meg halt gyermek felett

Szükeidnek körében
rósa kímle való
kedves gyermek s hirtelen
le tért a halál
ugy eb tunkat nyjaid
mint söt foszó álom
már hűlt sírba pihessz a
nyugtato sír őgyon
gondoltake szüled
hogy tested le merül
a hová mély ólomra
Isten hirtelenül
nem tudhatja a igazló
Ember ilte riget
nem tudja hogy a halál
mikor nyjítja riget mérget
te is ime várothan
kerültél hant alá
Bölcsőhöz a közel van
ar eb hívő halál
nyugodjék a hant olat
el hervadot gyermek

Majd egy napon az égben
 jutalmadot nyerd meg
 nektek pedig jó szükek
 nyugvason vigaszt a hit
 hogy bár a mely időmra
 huryta le szeméit
 az égke költözött
 ott vár ti reátok
 I ha viget ír ítetek

Ismét meg látjátok Talán valaha

12

Két - egy testvér - gyermek fellett

Könyv a süke szem síre majd megvok
 a sírban fájdalom nagy reateség alatt
 Oh hogy ne rokogna minto higo gerke
 mehet hu párnjánok el túnia ren le
 mikor ketos bánat neheült keblére
 reá tört a halál szép két gyermekre
 egyszerre hulltak le a sötét kis sírba
 Ah hogy ne rokogna a jó süke sírba

Mint a gondos kertés ki virágot tenyész

nem sejtí nem tudja a közelgő veszt
 mely gondosan áprólt kertjét fenyegeti
 egyszerre a vad vihar mely gőzöt okoz neki
 keresi kutyája ... elűnt ... elenyészt
 a sok szép virágnok isok his hóhe morott
 hogy lássa és sirjon a vesztésig előtt

nagy jöntetek szükek minto gondos kertés
 holdogok voltatok nem sejtetek a veszt
 kis esládótokban két réssa tö nyilat
 tinétek is edes örömet okozott
 Orvosttetek a két gyermek örömenek
 nem is k sejtétek a közelgő viget
 mely örömotoket söt sírja tyronja
 Seb temeti méhen hant alá a porba

Rokogjatok hiszen a köny bit enghithet
 De lehetek vigaszt saróban a hitnek
 mely asit tanítja hogy egy dicső regelen
 a hült porok fellett jesusunk megjelen
 kinek a zord halál sötét kis sírt isa
 felkelnek majd egykor jobblit hírisára

Deh er ar edes hit megvigasztal minket
 hogy ismét meglátjuk majd szereteteinket

Sírár hara e föld enyéret harája
 itt idandóságot senki sem találja
 legyen tenger kínere végtelen hatalma
 legyen övé egész világ birodalma
 mégis a halálalab ki nem eszperhetik
 mert a vég s'lomra le esukják szemét
 s a miképp elborlad a nyomorak fia
 neki is épen úgy el kell hervadnia

Nyugodjatok tehát kedves kis testvérek
 Hideg hantya olot a sir kebelének
 Tudjuk hogy hol ama díszet lét mesézőg
 Keblükre zártok a szelid öngyalok
 Itt e földön sok gond környékret volna
 nem talál ar lehet a hideg sírboltba
 Örök boldogságban leltetek ti lehet
 Pihenjétek tehát Isten márt véletetek
 vége

Bár hol II utolsó gyón levele

Végzeteség telelen meg jelent keresztén
 Ahám fida, testvérem, egy gyón koporso
 fekszik stotunk eben a gyón koporsóban
 egy munkás jó edes Dya pihenő földi
 életnek nehé küzdelemes fáradalmait
 era gyón koporso úgy tűnik job stotem
 mint egy tengeri hajó a mely ar ílet
 tengerén vízi ar ílet vöndöröt
 ama riv parthoz ahol ób is vár
 minőjünkora hitünkek féjedelmé Jézus
 urunk ar ís jesus Kristus mondian
 a feleje utazó ílet vöndörök óh
 jövel etc meg fáradat vöndora a földi
 életnek in a te fáradalmaid után
 nyugodalmot adok néked. Jézus
 urunk ezen s'orra el hótat e gyón
 koporsóban lévő keresztén ember testvérünk
 sírjében is hogy a jesus áltad megígért
 nyugodalmot el vegye arto nyugodob
 ahol nincs szenvedés sem bánat is
 fájdalom ha nem lévén ott esendes
 és bekeiseges nyugodolom

nyugodjáb meg fáradot keresztien Ember
 tengerünk békén is esendesen ahugyad
 álmodot sírodnok sent éjében is ha
 majd ki olusod álmodot ismét fel
 ébredjél adig is a krisztus urunknok
 sent jobján örvedjél mi pedig
 gyanz tusteleten meg jelent keresztien testierün
 e melet a gyanz kepporó melet tanuljék
 meg mi is a mi kötra lévő irinket
 is napjainkot kötesen is okoran használj
 mert nem tudjuk mi sem idejét som
 orójót hogy mikor jő de ami életünknek
 utolsó órája de fájón or háir mikor
 csak kézen taláyon lenünkét akar majd
 mi is álmodhatjuk Jézus urunk
 searou után asita mandolat a melet
 ő mandot a melet a sent könyvünkben
 ekéjan van meg írva (Jhan a te
 koreidde tésem ké ar én lelkemet
 agya is Jsten meg minyájunknok
 ama menyéi örök dicsőséget ott jón
 ar egékle ánaen

Jézus urunk ar is jesus a mikor e
 soloton jött ar ő tanítványairol együt
 jérusalem felé utarra jérusalem városit
 eb irve a városon kívül pihenót tartat
 ar ő tanítványairol együt pihenése
 alkalmasol tanította ar ő tanítványait
 is ar ara járókt látván jézust is ar
 ő tanítványait tanítása közben látván
 a sokaság közt a munka áltol
 megfáradotokot is a szenvedések áltol
 meg terheltteket így szolt a sokaság felé
 jőjetekek én hozám nyinjájan kike megfárad
 totok is meg terheltetekek én nyugodolmo
 adok néktek Jézus urunk agya
 a megfáradatokok asita nyugodolmot
 a hol nincs szenvedés sem bánót is fájdol
 hanem késen ottan esendes is békésiger
 nyugodolom nyugodjáb most már békében
 is esendben ahugyad álmodot sírodnok
 sent éjében ha ki olusod álmod ismét
 fel ébredjél adig is a Krisztus urunknok
 sent jobján örvedjél mi pedig keresztien
 testierün e melet a gyanz kepporó melet
 soloton a másikkol

Jó Csodáló Anyja felett

Meg nyílt a sír rövid borub majd his hantja
Tetemidőt örökre el tokanja
Pihenj bene szelid anyja békében
Sirod közt semmi vesző ne legyen

Pora leszen ott a fötet hant alatt
elharad a sír s kihál a gondolat
de tudjuk hogy nem lesz örök ez álom
diadalmat vett jesus a halálán

Pihenj tehát le szunyadot jó anyja
közű legyen feletted a sír hantja
Ohudjad a hosszú álmot békével
S parodot majd az Anyjátok köcsök fel

Mi pedig kik megjelentünk mostan itt
hogy el zárdjuk sírkebelbe haránt
tanuljunk meg szentül élni e létben
hogy egy napon törvénthessünk az égben

Jó Csodáló Anyja felett

De árván hagyott gyermekek ^{Komorú sírása} keserves szomorú
sírása a mély fájdalommal a mély fájdalommal
sújtat ígér szívű fény rokogása mit sem
használt, az élet és halál között vívta harcot
de végre is a halál lett győzedelmes
Diadalmasan áll most már a koporsó felett
mehik a szeretett anyját az engesztet sötét
éjébe Tokanyák el

Oh gyorló Ember Tekies e gyász koporsóra
s mond meg vane okod díszkedned életedél
hiszen egy lehetet kell csak hogy le hullj
mint a gazjátob való sárga fa levél
egy keserű kín sejt rokontja erődét
egy véletlen eset rád borítja a koporsó fedeleit

Ember hót vane miért díszkedned
Kérd e hantok alá takart jó Anyja is
számos napot remélt meg e földön
s szeretetűt melegen dobogot érő szive
s nem is gondolt a minyájunkkal közös
gyászos mulandóságára is csak egy lehetet
kellat, csak gyenge sietője az engesztetnek
hogy ki szakadjon a kedves kötelékből

s le hulyon a porba melyből vétetet
 Őh' van ember ki csak egy pilonatot is
 meg hosszabithatná életet
 Ő már boldog teste meg menekült minde
 szenvedéstől s lelkét szent égbe fogata
 a szeretett édes atya Ő már boldog
 a föld keservei terhes gondjai békén hagyják
 szívét a gazsá koporsóban a földön kürdöt
 szenvedet most nyugalomra talált
 ne sajnáljátok tőle a nyugodalmat ^{isten} meg érdem
 Ti szerető gazsá ^{isten} kiknek foró sóhajtsái az
 égék kaputjaivab irintkeznek talajjátok vigaszt
 az úr jesus biztató ígretében a földbe csak
 por tetetik a lélek sebt-hara felé lebeg
 az a por sem marad ott a hantok olatt örök
 hiszjétek el hogy a hatalmas Isten ki egy szavára
 a porba életet lehel magaszt vilokra
 teremtele az embert sem hogy örök
 mántalékub az enyisretnek hiszjétek is
 reméljétek. eljő a nap melyen a rokon lelkek
 ismét feltalálják egymást a túvilági élet
 örömei között

32
 hirtelen meg halt esodáid atya felett

30
 Flakandó társaim kik ide jöttetek
 hogy egy boldogultok gazsá tiszteletet tegyetek
 látjátok mint múltó e világi élet
 esok tűnikeng pára s mint füst elszéled
 így elt ez életben e jó esodáid atya
 a sötét koporsó már békén állatja
 pihenjen is békén a szeretett jó atya
 a kiket szeretett ^{isten} soha el ne hagyja
 viselyen gondot ez életben rájok
 legyen atyjok helyet verierő dojkájok
 midig adig míg rendelt napjait lejárnok
 s lakosai lesznek ama jobb hársnok
 hol ninesen el mulás hol ninesen enyisret
 hol örök az oltom nem múltó az élet

nige

Öreg³⁵ férfi felett

Forsu földi páhád imre véget ere
mint az írt kalász hullat sir keblére
meg nyíltok már lelked elott a nagy égék
hol jámbor éltednek jutalmát elnyered
Készen vártál rígen a sötét halálra
mely el jutatott a sötét éjszakára
hol pihenés esendesen job tevő álomban
hol földi gondoktól síved már nem doban
Forsu élet páhád az Isten ki mérté ki
I te. e. kegyelemért halat adtál neki
jártál e földön mint jó élet példája
most el hivatatok az ég jutalmára
Boldog lettél imár a páha vég itt van
ki hullt porod pihen az áltató sírban
és a miként remélted földi életedben
szébb letre vált lelked a magas égekben
örkösök feletted a híke angyola
pihenj oh esendesen mint élted volna
könyű legyen a hant nyugvó porod felett
Sírágab hintése be sírod a kegyelet
és ha el érkezik anna dicső reggel
sírod mely álmából akar te is kijőni
s miert hívő lelked oh igen epednek
legy lekoja te is a magas égeknek vége

Öreg nő felett³⁶

Mi az élett mi volna más
a születés és elmulás
között levő bus páhádér
melyet Isten keze kimer
Egyiknek korán lejár a
Földi életnek órája
míg másokra odig tartok
a jobb letre hívő halál
Ki alvob sir hantok alott
jó öreg nő im^{már} el halott
feletted is a földi élett
S egy szébb hantba szálltál inét
Oh mily rígen hosszan tartok
míg el érte a rév partok
évek otta egyre vártál
hívő szarvát a halálnak
Meg könyvemek szeretetűd
szömek irted hó könyvek
sírhantodniob im leroják
a szeretet szent odójait
Ki hullt kebled had pihenjen
Tudtára nyugtató esendes kertben
hol le síob az örök híke
a bánatos szív sebére

folgytatón

Majd el jő Jézus hozzád
 s el nem mulo' iltet hoz rád
 Annyaloknok társasága
 lesz belkednek boldogsága

37

Foszran szingtoró öreg felett

Mennyi kín szenvedés volt itt osztályrészed
 szived a keservek árjaitob vértet
 de már béke virul
 felid a jött sebb hara tércin jő öreg
 s a jutalom követ

Romcsolt sár ház volt csak elaggott életed
 or élet is holob még is felkeltenek

Foszran tanto hancsra

kintob ostromolva jajt rebegit ojkod
 most már békén halgot

Meg kőnyörült rajtad a jő tevő halál
 hiszen olyan régen koporsóba valóál
 koporsó volt igazad

hova betegséged végkép levezet
 horván keserveket

most már meg nyugtató ágy körül számodra
 lotét hantok felett susogó fák lambyja
 nyugodalomb keszél
 melto' is hogy sajnán rád sent nyugalom

ohajtotad nagyon
 kedvesid nem szűnek emlegetni teged
 hiszen így kedveltek jámbor öregséged
 nyugodalomok helyét
 megöntözik kőnyel és áldást rebegnek
 jő öreg feletted

nyugodjáb míg majd a végnap el érkezik
 mely fel nyitja ismét az olvok szemét
 nyugodjáb békében
 sajnán oda belked hol az élet örök
 s éjén öröm között

Florandó társaim mi pedig tanulszunk
 nekünk is egy nagyon a sirba kell hibernunk
 mert az óra lejár

De Istenke bizunk is bene remélünk
 egy öröke életünk

de áldozik bár itt életünknek nyája
 az égi hatalom ismét feltámasztja
 el nem mulo' sörget
 elhit mősiesen e his hantok között
 hová a jő öreg imár el költözött

57
Vilám süjtött felett

Tegnap még őr volt ma már néma halott
 tegnap még a nap szépen felvirradott
 felette. nem hitte hogy vége eljőn
 hogy ma már föld alatt legyen szem a földön
 Oh lakandó társok borzasztó gondolat
 hogy a sötét sír oly hirtelen befogad
 ha meg dördül az úr haragja vilámja
 élett gyökereinket aranyló ki vágja
 Othon volt a csobád ő a méson vala
 is ott kereste fel a halál angyala
 boris felhők jöttek fel a magas égbe
 le süjtöt a vilám is vége lett ... vége
 Biesut sem vehet azoktól a kiket
 e földi életben oly nagyon szeretett
 mikor a természet keblén rőtaláltak
 már ábrázata volt a rideg halálnak
 Oh sírholtak gyászos nő hullót foró könyved
 kedves jó férjedet nem láthatod többet
 szeretett gyermekek gyász borult reátok
 a gondos jó Otyot többé nem látjátok
 Sírjátok ... oh a könyv eng hűti a síret
 de bírást higgjátok ígűt a hitnek

Bár meg nyílik a sír s leszállunk beleje
 nyugavó testünknek nem lesz örök éje
 hit most zokogásod kísértetek ide
 a sötét sírhalom végkép nem fedé be
 meg lelkesül a por hiszük bizonyára
 ha majd febragzog az örök lett sugára
 vége

59
Angyalkos felett

Ha a fényes nap éj tengerébe merül
 a sötétség fájta felettünk elterül
 Oh hűt ha az ember sötét örvény seiben áll
 hol irigy szemekel lesketodik a zord halál
 On kezevel ásta meg a hús sirt magamok
 Oh égeknek atyja Irgalom van tenálad
 E hűkén nyugvónak is letűnt nap fénye
 a kétségbe esés fellege fedé be
 Es a hűt világa kiahudot sírveben
 Le tette életet a kétségbe esésben
 Átal adva magát a nyugtató halálnak
 Oh égeknek atyja irgalom van tenálad.

3 An életet melyet te ruhántal rája
kétzigbe esetten terhesnek találta
ha eltérte nézet nem látható örömet
életének ege be borult felette
Önkerével vetett véget nagy féjdelmának
Oh egének Dityja Jrgalom van tenákad
4 Oh an élett gyádran nagyon terhes nekünk
s ha reményünk el fogy mindjárt elcsüggedünk
Dyánk jó Istenünk te örök szeretettel
uralkodol s hozád esk itt a gyarló Ember
tedd polgárára ott an igi sebb hazának
Oh egének Dityja Jrgalom van tenákad
5 Vigasztald kedvesit kik során szerettek
enyhiesd a bánkodok féjdelmait keserűt
an elhunytnok pedig ady' örök nyugodalmat
feledje el tettet vighetetlen irgalmas
és majd egy végnapon fénylakodba emeld fel
hogy aldashon ottan el nem multó öröme
vige

60 Meggylkelt felette

Bűnös erőszakok sugony áldozata
Pihen e hant alatt
Oh mihyen borasztó mihyen megrendítő
e kínos gondolat
Hát azért adottad Istenünk an életet
a gyarló Emberek
Hogy áldozatára nagy kínos kört legyen
vérsomjas kebelnek
Mint a borult állat tor-riz mindent rombol
mit utjában talál
Ugy tört életre gyilkos kezek által
a borasztó halál
De ne rugodjünk Isten végeise volt
hogy így éjen véget
Ké szivü bűnöst majd sámadásra vonja
ha jön an Itelet
Szeresetlen társunk talál nyugalamra
Sirod hús kebelén
Emelje egébe szabadult lelkeket
Éros hit is remény
Ha így véletlenül le tunt földi páhád
Gonos erőszak
De szeresd an eget ne an egék urót
Panosor sáncak

Étet ad ő neked mehet a gyilkos kéz
 Föld el nem vehet
 Anna jobb karába majd ha el érkezik
 az örök kikelet.
 Mi pedig halandók tanuljunk példáján
 szentül élni itten
 Fogz jobk létre helyünk ha elrátit egykor
 Minket az Isten
 Örizzük magunkot a ború árástob
 Bizuk Istenre azt
 Ki ~~te~~ ha jób futotuk a földi páfánkat
 Flöz ránk örök tarost
 vége

Szomorú halotti gyülekezet
 Jánét kongnak a harangok, ismét meg
 nyílt a sír szája, és a sötét kőlebe
 temette a halál áldozatát, a még csak
 bimbóban levő kis virágot, kit a kegyetlen
 anyészet kíméletlenül leuakasztott a szülői
 kőbeleből hogy eltakarná oda hol meg szünet
 dobogni a sír a szem tekintete el hal
 a örökre bezárul a keszides ajak
 megnék gyűgyögése oly édes örömet okozott
 a szerető szülőknek és a megnék bezárulás
 boldogságuk tiszta égén. Horitota a sajogó
 bánatot igeto fájdalom könytől terhelt
 felegüt

Föld vettük ides a gyánk az életett
 Te tartod meg a vissza ismét te veheted
 Te mented ki életünk pápa véget
 Te lehelsz ránk esendes áhmet örök békét
 Egy gyermek is földi létet töhd vette
 Ki rendelte el mulását hogy ha nem te
 Földön igen megáll a te akaratod
 El hulumk mint őri levél ha akarod.
 Folytató

11
Zugobodás nem jó tehát ajakunkra
Bár szívünket a fájdalom vérszólója
Tudjuk hogy nem tart öröki síri álmunk
Ez jó a napos életben elid álmunk
Nyugodjék hát e kis gyermek békességben
Lefek kelke új örömet sen ar igben
A szülőknek szívére meg oh hiuse le
gyógy babramót ar Emberek jó Istene
csendes a koporsó nincs benne bú bánat
szívünknek keserve benne fel nem tömad
Lakandó társaim hát ne remegjétek
hogy a sötét hant fele a kedves gyermeket
porá len bír a test de majdan fel tömad
Ez irketered ar titet napjának
S földést kíván rátek e boldogult gyermek
ki lakója lett a csendes sír kebelnek
ha majd le jár egykor éltetek öröjé
s kihült porotokot a hús sír elárjé
Találjátok abban ravasztalan titet álmot
s kelkettek ar igben örök boldogságot
vige

12
7 Elő szült gyermek felett
nérd ar 1. szünet, bekezdésnél. utolsó szünet
első vámmal kezd

Szerelmek szép virága
Pihen e gyász koporsóban
E le ment és sütkéinél
helyete a bánat marot
Mint a festő virág bimbó
mehet rugó szél letépett
Ez hirtelen hullt a sírba
szülőknek keserve
menyi ides reményiség
fúrött a jó sütké hosa
nem gondolta hogy a halál
hirtelen mély álmot hoz rá
Zokoghat a sütké-kebel
Liszen elő születe volt
kitt e fedet gyász hantjával
előle a hús síri volt
Oh ne gyedj jó sütkétni
Istene volt Isten oalta
múló földről fény lakába
Ez hirtelen ő fogata

loftatás

Bánatotok éjleiben
 gyúljon meg a hitnek fénye
 nem marad a hantok alatt
 kit le tesznek a sír keblére
 fel támadunk ezt hirdeti
 szent könyvünk s az sír példája
 boldog a ki korán eb meggy
 az égken jobbat lett várja
 feltámadunk e szent hitben
 Törvényetek és vigaszt
 szívetekre ha kintek
 a jó Isten eb küldi azt
 vigaszt

11. Hirtelen meg halt gzennek felett
 Bekérdes . 1. szón, Jemét németek o korangok
 utolsó szó . felegit

Szüleidnek körében
 rósa bimbó valál
 kedves gzennek s hirtelen
 le tépett a halál
 ugye tünnek nyomaid
 mint szét foszó álmom
 már hullt síved pihenés a
 nyugtató sír ágyon
 gondoltok szüleid
 hogy tested le merül
 a homi mély álmomra
 ilyen hirtelenül
 nem tudhatja a gyorló
 ember ilte viget
 nem tudja hogy a halál
 mikor nyugtja mérgét
 te is ime váratlan
 kerülse majd hant alá.
 bölcsőtör ak körök van
 az eb hívó halál
 nyugodjál a hant alatt
 eb hervodot gzennek.

I majd egy napon az iglen
 jutalmadot nyerd meg
 nektek pedig jó sűtök
 nyíjcsen vigaszt a hűt
 hogy bár a meg álomra
 hunyta le szeműt
 az egékbe költözött
 ott vár ti meátok
 I ha néget ér vigtetek
 ismét meg látjátok

vége

13 Cseesemő selett

Kis cseesemő mih korán el hagyád
 e sok kívánságok teljes földi korát
 meg derűni sem látod hajnalod
 már el hívtak a sehid angyalok
 alig hogy róde meséjget az élett
 hirtelenül ismét semmivé lett
 de hultob mint kímbejőte virágnok
 mehet korán öle fergek ragnok
 kicsiny tested és hastalan vívot
 meg törték a meg nem sűnő kínok
 és zordok haláb nem sántakd ott meg
 hogy keblébe kín arjót ne tolesed
 hiszen gyenge volt mint égi harmat
 el mulósít és miént akantad
 hát a sűtő sűrűsagató jayja
 ego könye bánatos sóhaja
 nem indítja meg kemény sívedet
 midon öle mérged hirtegted
 Kínodnok már kis gyermek vége lett
 az újít vigaszt e gyes koporsó selett
 meg kis tested nyugalomra rája
 belked a menyed nyitra talája

folytatás

47
s Hírük hogy ott a szelid angyalok
körében rád öröklött mesohoz
piheny békén ha élted meg sünök
és te butob terhelt szegény szülők
találjátok vigaszt sent igénykben
mely hirdeti hogy ott fen az iglen
jéru örök hajlékot ad nekünk
ha és tünik his földi életünk
Oda ment fel era kedres gyermekek
s ha meg nyílnok majd a his sírvermek
ama dicso nyron tested fel kéb
s meg találja Istenek kegyelm jutalmát Istend
ott egyesüb ismét te veletek
és élveend boldog új életet
vege

16. Sokot szenvedtet ifjú leány felett W.

Bé tennett már teged a hideg sírnok hantján
mely kült porcot majd esendesen nyugtatja
hirtelen és hagyád a múltó világot
melyben rád asékly örömmeg sugározott
piheny piheny békén sokot szenvedtet lány
legyen esendes álmod a sötét sír kanyán
ha itt hirtelenüb berigéd élted
adyon az ig ura és nem mulót neked
majd ha és érkeik azon éhajtob nap
mikor a porlandó test új életet kap
kölesön fel jámsod a his sírból teged
s az egék eglen vörjön idresiged
te pedig ~~itt~~ kik itt most megjelentetek
a koporsóban nyugvóra réi tekusetek
tanuljátok az ő gyászos példájából
és gondolkorotok a mulandóságáról
Körsön sírvesen néktek utoljóra
hogy kíséresetek és majd végső útjára
kéránja hogy Isten soha és ne hagyjon
minden földi bajban veletek maradjon
hasni éltet adyon a földön tünétek
és ha majdán véget éri itt éltetek
adyon esendes halált s boldog véget
fen az iglen pedig örök idreséget, vége

17. Ífjű köny felett

Flasétalan volt minden nem használt a köny
 el kellett menni a szeretett könyvek
 mint az ősi íróg melyet sebb kétevelt
 le szedtet a holók róla minden éket
 ide hozgató ezta műlő földi éltet
 melynek nagyja réa bánatosan fényket
 mint a fényes nap az égbe hogy le áldoz
 úgy ténb az egékbe kegyelmes stjóhoz
 már a nimna hantok le borulnak rája
 míg ártatlan lelke tisztát honba pála
 halandó társaim mi pedig tanulsunk
 mint a hervat leveb mi is úgy el hűnk
 senki itt magárol soha jót nem élhet
 hogy mikor les valjón a sötét holók
 egy embernek sínes az etore seb inna
 hogy mikor költözik a nyugtató sírba
 hiszen a nyugró is ifjű volt meg s sehid
 az enyiszet még is le tepte kelemit
 halandó társaim azért úgy éltek
 hogy ha el túnik is mulandó éltetek
 sent az égben legyen új életre keltve
 sírúhón öröké amax ékes kertbe
 lob a szent angyalok s a boldogult szentek
 eneket zengenek az erős Istenek

29 Csolád köny felett

Keresztyén Ember tesvirünk
 imár el költötél
 bekén pihenn, már e grán koporsóban
 sokot szenvedet, meggy főrdöt
 testedre méjt, mé borul imojd a
 sötét síri kont, a meg nyugodalmot od,
 e földön kürtő habondonek,
 melynek kebelén a ki hűlt ajk
 töbe már nem szélhet
 élted erős ferfi korodban,
 sokot kürdötél és munkálkodtél
 nem vártad még mostan sem
 hogy red tonjon a résretten bord holók
 szeretetedent hü munkáló, keresd már
 hűdeje lett sőt a holók is feleted
 el túnt e földi élet, sírtok hü
 gyermeked fője sírel gránok,
 hogy már áltob kell adnick a nyugodal
 adó sírnok de ki hűlt ajkad, nem
 felehet mert már ki eludet élted
 boldogult még sírod fenekén, méjt
 már nyugalmot ledél

Oh szeretett örök atya, tekies e gyászoknál
 és sírvoknál a reményre nézve nagy bátorimot
 te töltöd be, hogy az akaszt miatt könyveink
 egy szelb könyv költőre, hob nem. ^{amely}
 érez több földi bit, semm el több gond
 old nekik az erős hitet, könyörűt ^{Közt} ^{istennek}
 hogy kétségbe ne essenek, öröm hárt letűnt
 monogod nekik szent igéiben, is vagyok
 igen földön kkk gyászoltok új életre
 a vég napon felkeltőm.

nyugodjok majd a rótot sírodhoz esendes
 kebelén jó atya is ha majd el való feled
 ama hosszú éjszaka ved el égi jutalmadat
 melyet ohajt kebelünk az égnek örömei köröt
 örömeiddel majd vetünk
 amen

Áldásom bicsukik a meg holt az ő szeretet
 fejétől a követhető kijelen.
 kedves hitves társac a meg boldogultnok
 életednek virága imár ^{hegyesed} ^{te} hullának
 mint az el levelei a fának, azt a kivél
 25. éig élet pátyadot futolad, az már toled
 egy szelb könyv költőre, a sors be imán
 otlet is, o sír lakói köré, sírvok
 a számori bánatot kótak
 azt a kivél 25 éig a te élet pátyadot futolad
 az egy szelb könyv költőre
 az ő lelke sen van imár o megöröghen,
 örved o meyei boldog sághen
 oda jut, majd te is oda vár o téged
 koróni hűségese gondviselésel és igélekedet
 Isten veled

Leány felett mondandó

Gyászoló szülei a korán elhalt gyermeknek
 a szomorú bánat vigasztalására egy régi
 történetet olvastak el mondani mely a következő
 képen szól: Idősebb urunk az úr-jézus
 földön járt idejében történt, Élt egyszer
 egy híres kertész, a ki az ő virágjáról ismert
 volt minden felé. Ezek a kertészen, a sok
 szép virágok között, volt egy kedves kicsi virágja
 melyt a kertész a legnagyobb-szeretettel ápolt
 és gondolta is valószínűleg a kertész, a kertbe men-
 elő tekintette az ő kis virágjára azt
 látván a kis virág növekedését, szíve megtelt
 örömmel, és vig kedvel és vig kedvel munkálkodott
 a kertészen, de egy napon a mint távol a kis virág
 munkálkodott, egy várothoz, örömben, jött egy vihar
 a mely gyorsan végig futott a kertészen virágai
 felett, látván a kertész a vihart is futott
 az ő kis virágja védelmére, de mire
 ő már oda jött, a kis virágja, a vihar-által
 le szíjhatott földre hajlott, és hervodásnak
 indult, akkor a kertész szomorú szívvel
 fel nézett az égbe és mondván

Mindenható én Istennem, te voltál az
 ki nekem adott ezt a kis virágot, szíven, örömmel
 és vidámsággal, és mostan is te vagy az
 ki a vihar által, el vetted tőlem
 szíven szomorú bánatára és fájdalomára
 Oh de jó Istennem nem zúgolódom ellened
 meg nyugodtam a te bölcs végzéseden, és akaratodon
 legyen meg, ahány a te akaratod, így itt
 a földön ~~is~~ mint a mennyben,
 az el mondott rövid történet hasonló az itt levő
 szomorú gyászos esethez, a mindenható Istennünk
 titkait megáldot ezek a háj gyermekei
 tek is ez a kis virágot a legnagyobb-szeretettel
 ápoltátok és neveltétek, és mikor látjátok
 növekedését, a ti szívetek is megtelt örömmel
 és vig kedvel, munkálkodtatok a földi életben
 mint a jó kertész, az ő kertészen, és sokat áldoztatok
 hogy az életet megmenesíték neki, erte
 De jött ere is egy nem várt halálnak a rideg
 szorosan vele a mely szeretett gyermekeket
 az élet pájzsa ih korán tépte le,
 Szívetek szomorú bánatára és fájdalomára
 Fordós

Oh de arént gyászó Testvéreim. Ti is csak azt
 mondhatjátok, mint a jó kőten mondta
 hogy a jó Istenünk volt az aki néktek adta, és mostan
 is. ő az aki a halál által magához vissza hívta
 arént gyászoló szünet nyugodjatok meg az ő bősé
 vézésén és akaratán, s ha meg nyugodtatok
 és ezta szomorú bánatot, csendes lelki ismerettel
 vizsgáltek el, akkor a jó Istenünk azta szomorú bánat
 fellegit, mehetnek most a ti féjettek őre tapasztalt
 sejtél orlatja azokat, és ad majd holdogoh
 napokat és érákat reátok,
 korán el halt hány testvéreim, legyen csendes
 pihenésed a gyászkaporsóba, nem sokára pedig
 az önye földbe, lelkedtet pedig a mennyben
 idresig koronára, néktek pedig írté bánkodó
 szomorú szüneti adjan vigasztalást a keresztjén hit
 Isten akaratán való meg nyugodást
Istenneked

és végzetül én is ezt mondhatom
 Drága halat Isten neked
 vérszék szívünk de nem feled
 kis koporsóba a sírba szél, de lelked fent üdvöt told
Isten neked